Pregaria.cat

Entrada

Les coses de cada dia

El primer dia de feina tothom parlava de les excel·lents vacances que havia passat enguany, malgrat la crisi. Potser sí que el somni d'anar a Tailàndia s'havia encongit fins a La Cerdanya o Cadaqués.

Vivim un temps dur, deien, i ja veuràs el què ens espera.

És clar, ni un mot sobre els que no havien passat de Montcada, o sobre els que no havien sortit del Raval o de La Salut Alta. Vagis on vagis, sempre n'està ple de gent.

Així va ser el primer dia, a l'hora del cafè.

Però va venir el segon, i el tercer... i la primera setmana... i "les coses de cada dia", les normals, les ben conegudes amb els seus ritmes i exigències han anat agafant protagonisme. En molt poc temps s'ha difuminat aquell agost de la moguda i tot torna com abans, conegut i quotidià.

"Les coses de cada dia" cadascú sé les sap. No són les mateixes als 20 anys que als 40, si hom viu amb parella, en solitari o en comunitat, si és home o dona, si treballa per a ell o ha de fitxar per altri, si hi ha fills o nets, si.....

Però tenen molta importància aquestes coses perquè són de "cada dia".

Potser val la pena de pensar-hi en les teves "coses de cada dia". Menudes, necessàries, repetitives, cansades, conegudes, no gaire sorprenents,... sempre poden esdevenir motiu de malestar, avorriment, buidor... o relació, felicitat, servei, densitat i fe.

Quines són les "coses de cada dia" que més et costen ?

Quines aquelles que tenen una llavor de goig?

Quines les que realment fan servei?

Segurament un dels secrets del possible goig de viure sigui que "les coses de cada dia" vagin esdevenint una possibilitat de bona relació.

Poden "les coses de cada dia" augmentar la qualitat de relació amb les altres persones?

I no podríem mirar de que esdevinguin motiu de millorar la relació amb nosaltres mateixos?

Podria també passar que Déu hi sigui present en "les coses de cada dia".

T'imagines, aleshores, la densitat que poden tenir ? Què en penses de tot plegat?

Jesús Renau sj